

den Gang eksisterede for Levnedsmidler og andre Fornødenheder, saa var Arbejderbefolkningen den Gang i al Almindelighed bedre stillet end under de nuværende Forhold. Tager man en Artikel som f. Eks. Klædevarer, vil de fleste dog sikkert indrømme, at i alt Fald de, der har en ret stor Familie, ikke er bedre stilled end i 1914, selv om de har en god daglig Fortjeneste med de Lønninger, der gives nu. Tværtimod, med en stor Familie vil de være daarligere stilled, end de var den Gang. Desuden maa vi huske, at der endnu er og ogsaa i den kommende Tid vil være en Del arbejdsløse, og ogsaa dem vil det være nødvendigt at komme til Hjælp. Jeg ser derfor ikke nogen større Grund til at komme ind paa en Ændring. Kommunalbestyrelserne Landet over har, som sagt, forstaaet at affinde sig med de gældende Bestemmelser og er, saa vidt mig bekendt, sluppet heldigt fra det; skal de nu til at arbejde med nye Regler, tror jeg, det vil volde Forvirring. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse her i Tinget.

Vejstrup: Skønt jeg ikke er uenig med det ærede Medlem af Venstre (Kragh), der talte om Tempoet, skal jeg anbefale Forslaget, som det foreligger, til en hurtig og velvillig Behandling. Det ser ud til, at man fra anden Side ønsker at forhindre, at Tempoet bliver alt for stærkt, derved, at man ønsker nedsat Udvalg. Jeg beklager dette i Lighed med den sidste ærede Taler, thi det forekommer mig, at naar den nuværende Dyrtidslov udløber den 1. Juli, vil det være meget heldigt, om man ikke den Dag staar paa bar Bund.

Selve Sagen opfordrer jo ikke til at holde lange Taler og endnu mindre det Tidspunkt, hvorpaa vi befinder os i Øjeblikket. Der har, saa lang Tid vi overhovedet har drøftet Dyrtidsforanstaltninger her i Rigsdagen, staaet Strid om, paa hvilken Maade man helst skulde praktisere dem. Der har været to Opfattelser af hele dette Spørgsmaal. Fra enkelte Sider ønskede man, at Dyrtidsforanstaltningerne, Reguleringen af Varepriserne, kun skulde gælde de Mennesker i vort Samfund, som man førte ind under Begrebet de ubemidlede eller, som man senere udtrykte det, de ved Dyrtiden daarligt stilled. Fra anden Side har vi ment, at dette ikke var rigtigt, og i al Almindelighed har de været praktiserede saaledes, i hvert Fald hvad

Statsforanstaltningerne angaar, at de er kommet alle til gode. Det viser sig imidlertid, at Striden herom fortsættes, og den Ændring, som er vedtaget i Folketinget, gaar jo netop ud paa, at det kun er de vanskeligt stillede, Brændselshjælpen skal komme til gode. Nu er det jo det glædelige ved hele den Situation, hvori vi befinder os, at det er en Afviklingsperiode, at vi ikke skal til at indføre flere og flere Dyrtidsforanstaltninger; havde det sidste været Tilfældet, saa havde jeg for mit Vedkommende været yderst betænkelig ved at gaa den Vej, som man her gaar, men nu stiller Forholdet sig jo saaledes, at man i en meget nær Fremtid kan komme fuldstændig bort fra disse Foranstaltninger, og det er det, vi alle ønsker. Dette er selvfølgelig betinget af den Omstændighed, som ogsaa den højtærede Minister omtalte, at Prisniveauet og Lønniveauet kommer til at staa i Forhold til hinanden. Dyrtidsforanstaltningerne har hele Tiden været betingede af, at Priserne paa Levnedsmidler og Varer ikke har staaet i noget rimeligt Forhold til Lønnen for Arbejdskraften. Dyrtidsforanstaltningerne har i Virkeligheden været en Hjælp til de Arbejdsgivere, der har glemt at lønne deres Medhjælpere saaledes, at de var i Stand til at leve; de har indirekte været et Tilskud til de velhavende Klasser. Imidlertid er det jo rigtigt, som det ogsaa er blevet nævnt fra anden Side, at selv om Lønniveauet er hævet betydeligt, vil der være en hel Del Mennesker, som stadig vil være yderst vanskelig stillede, og særlig de Mennesker, som sidder med en lille Kapital, som de maaske har skabt sig i Tidens Løb ved slidsomt og brydsomt Arbejde, men som er saa lille, at de slet ikke er i Stand til at leve af den. Der er en hel Mængde Mennesker, som er saaledes stillede i Øjeblikket, det er dem, der er allerdaarligst stillede, og derfor er et Spørgsmaal som Brændselsspørgsmaalet saa overordentlig vigtigt. Brændselsspørgsmaalet forekommer mig at være det vigtigste i hele Lovforslaget, idet hele den anden Regulering oprettholdes i Kraft af de bestaaende Love. Det er først og fremmest Brændselsspørgsmaalet, der er taget Sigte paa ved dette Lovforslag, og det er ikke saa mærkværdigt, fordi den hjemlige Produktion af Brændsel jo i Øjeblikket ikke slaar til. For det første kan Hugsten i vore Skove ikke fortsættes i samme Omfang, som den er foretaget i de senere Aar. Det vilde betyde, at vore Skove forringedes saadan,